

hvad dette Lovforslag gør. Hvis man vilde undlade denne Ubillighed, vilde det jo hjælpe noget, saa vidt jeg erindrer 400,000 Kr., paa Ballancen. — Men det er ikke blot dette Hensyn til Skovarealets indskrænkede Benyttelse, som gør, at jeg anser det for ubilligt gennem Lovbestemmelser at formindske Værdien af Skovprodukter, men det er ogsaa, fordi det gamle Skovbrug, der dog tidligere havde det forud, at dets Beskatning til Stat og Kommune gennem Skovskylden var forholdsvis lille, undertiden slet ingen, er kommen fuldt ud med under Beskatningen gennem de ny Skatte-love, og endogsaa paa en saadan Maade, at det er slettere stillet under Vurderingen end al anden Jord i Landet. Det forekommer mig ogsaa at være en Grund til ikke yderligere at besvære Skovbruget ved at nedsætte Værdien af dets eneste Produkt. — En anden Grund kunde man ogsaa nævne, nemlig, at Staten jo selv i stort Maal er Skovproducent, Skovanlægger. Naar Staten imidlertid anser det for at være ligegyldigt for sig, om den faar noget ud af sine Skove svarende til Udgifterne, maa det blive Statens egen Sag; dens Forurettelse tilkommer det ikke mig at paatale. Men den Forurettelse, som det i mine Tanker ligefrem er mod de bundne Skoves Brug her i Landet, at faa Priserne nedsatte, tror jeg, man er berettiget til at paatale. Jeg vil tilføje, at for alle dem, der, som jeg, i Virkeligheden levende interessere sig for Skovbrugets Fremgang her i Landet, og som med god Villie, og jeg tror ogsaa med godt Held, have arbejdet for Udvidelsen af Skoves Anlæg, er det ogsaa af den Grund en betænkelig Sag at fare hensynsløst frem ved en Toldbeskatning af Træ, at et af Midlerne til at fremme Skovplantning her i Landet som bekendt er det, at man giver Penge til Folk for at anlægge Skove; de faa en Hjælp til Anlæg af Skove mod at paatage sig Fredskovsforpligtelsen. Hvad det i sin Tid vil komme til at sige for dem, der have paataget sig det, naar de ikke kunne vente, at andre Hensyn tages til den forpligtede Jord end det, der her foreligger Eksempler eller Beviser paa, behøver man ikke at komme nærmere ind paa. Jeg vil tillade mig at anbefale en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal til dem, der faa særlig med Lovens Udformning at gøre.

Her vilde jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse slutte. Jeg er allerede kommen til at bruge mine Stemme-

midler noget mere, end det strengt taget er rigtigt, og vistnok alligevel ikke saaledes, at det har været tilfredstillende for Stenograferne, og jeg har endda — og med Forsæt — kun omtalt selve Toldloven, ikke de andre Love. Naar jeg altsaa udbeder mig Tilladelse af Formanden til at stoppe nu, er det ikke med et vist Forbehold, men i den Forventning, at dersom jeg en Gang senere hen, uden at forlænge den samlede Debat, skulde faa Lejlighed til en Udtalelse om de andre Lovforslag, denne da maatte følge efter.

Bramsen: Den ærede Minister og andre have ment at finde Uoverensstemmelser mellem det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og mine Udtalelser forleden. Jeg mener dog, man i den Henseende tager fejl. Ministeren har selv været opmærksom paa og været mere nøje-regnende end andre med at gøre opmærksom paa, at jeg har gjort mig til Talsmand for den Opfattelse, som hersker indenfor *Handelsstanden*, netop fordi jeg kun havde til Opgave at tale om den særlige Handelslov, Loven om Accise paa Spirituosa. Men det ærede 2det Medlem for 2den Kreds var der givet en ganske anden Opgave, nemlig at tale om Toldloven. Her drejer det sig ingenlunde om Handelsinteresser alene. I Virkeligheden ere her Handelsinteresserne meget lidt fremtrædende, det ved den højtærede Finansminister ogsaa meget godt. Handelsstanden kan frygte prohibitive Toldsatser, men den frygter gennemgaaende ikke Toldsatser, som føre til eller i alt Fald antages at ville føre til en større Omsætning. Det er den toldtekniske Side ved Toldloven, som fortrinsvis interesserer Handelsstanden. Det er Toldlovens Affattelse, dens Positioner og især dens Anvendelse, men i mindre Grad Toldtariffens eller Positionernes Størrelse, det vil sige deres Ansættelse i Kroner og Øre, som er magtpaaliggende for Handelsstanden, hvorimod det, der har Interesse for Publikum og for Producenterne, jo netop er Toldsatserne og Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Frihandel. Naar de Opgaver, der paahvilede det ærede 2det Medlem for 2den Kreds og mig, vare forskellige, maatte vore Udtalelser jo ogsaa blive forskellige. Vi ere begge enige om og have udtalt vor Enighed om, at det vilde være meget glædeligt, dersom vi ved denne Lejlighed fik en Toldlov, naar den tog Hensyn til alle berettigede Interesser; og jeg kan i den Henseende henviser til min